

רַתְּנֵי וּבַתָּהּ. ואין מגיה הברייתא אלא כלומר זכה מי שיש לו זכות: **מִשְׁכּוֹנוֹ שֶׁל יִשְׂרָאֵל בֵּיד גֵּר בּוֹ מוֹצִיאִין אוֹתוֹ מִיָּדוֹ.** ואפילו משכנו של צעטע הלאותו ואפילו למי' צעל חוב קונה משכון דע"כ אין לו אלא שעבוד עליו כיון שהיה יכול לפדותו הישראל ולסלקו צדמים: **והלכתא דריתיה בחצר.** פ"ה דאמשכון קאי דאם איתיה בחצר קני אע"פ שאין עומד בצד שדהו וצריך לומר דאיידי בחצר המשמרת דאי בחצר שאין משמרת לא קנה אלא אם כן עומד בצד שדהו כדאיתא בפ"ק דצ"מ (דף י"א. וס"ט) ולמאי דא"ר דאיידי כשהמשכון בחצר ובעל החצר אין כאן זה אינו כפי המסקנא של צ"מ ולר"י נראה דמעיקרא נמי הכי כ"ל דאיידי בחצר שאין משמרת ולא קנה אלא אם כן עומד בצד שדהו וכן משמע נמי מבא זה והחזיק בה אם כן לא היתה משמרת אלא זה והא דקאמר והלכתא דליתיה בחצר אבעל חצר קאי כלומר שינויא דשניין שינויא הוא: **החופר בור ברה"ר** ופתחו ר"ה. כלל דמילתא

לרצה ודאי. ע"כ מוקי למילתיה כתנאי דהוא אמר חייב והא דמני פטור לא מני מוקי ליה כוונתיה וע"כ הכי מתוך אגל דאמרי כתנא דמחייב: **אלא לרצה חסדא מי לימא.** מי מיבעיא ליה לאוקמיה מילתא בפלוגתא כתנאי ולמימר אגל דאמרי כתנא דפטור או מני לתרוצי האי דתנא חייב צמילתא אחריתי דלא תקשי ליה: **לא קשיא.** כלומר אמר לך רב חסדא תרוייהו תנאי כוונתי קיימי דבדמי ולדות פטור והא דתנאי חייב צמילתא ולדות ואליבא דר"ש דאמר אשה פלגא צהו והיא קיימת: **והא.** דמני פטור רבנן היא דאמרי כוליהו דבעל והכי הוא מת וזכה זה מן ההפקר. אבל רצה לא מני לתרוצי מידי דהא איהו אמר אשה זכתה בחלק צעלה מן ההפקר והואיל והיא היתה מעוברת ומחזקת בהן צעעע מימה ואמאי פטור משצח ולדות ומני ולדות לידה יניחו: **מאי אריא לאחר מיסת.** הגר דמני חייב ליתן לה חלקה: **מחייב.** דגר: **נמי.** חייב ליתן לה חלקה: **לאחר מיסת.** הגר: **כוליה.** זכיא בחלק צמח ולדות של צעלה. אמרי א"כ קשיא לרצה חסדא דמשצח ולדות המגיע חזיו צחיי הגר לגר וקאמר ר"ש דכשמת והיא מעוברת זכתה היא בחלקו נשמע דוכתה נמי דמני ולדות דבעלה דמני שנה דמני ולדות משצח ולדות: **ומדר"ש.** דאשמעינן דוכתה בחלקו נשמע נמי לרבנן דזכתה צכולן דרבנן לא פליגי אלא דמחייב אכל צוכיה דמיתה לא פליגי רבנן ור"ש: **אמרי.** לא דמו דמני ולדות לשצח ולדות: **שצח ולדות.** לר"ש דשייכא צהו מחייב צפגלג כי מייט זכיא צכוליה: **בשטרוס של גר.** ששיעזד לו ישראל אחר קרקעותיו: **מהו.** לקנות את הנייר: **ושטרא נמי לא קני.** ואי אמת ישראל אחר והחזיק בה ללזר על פי צלוחיתו קנייה: **עני מורי.** עניי אלוני: **וכי ללזר על פי צלוחיתו קנייה:** **פי צלוחיתו.** דליהו דעמיה אשטרא מעיקרא (ו) (ולאו דעמיה ארעא): **פקע ליה שעבודיה.** וקס ליה ברשותי דמריה: **דליהו.** שאין המלוה צעיר: **והלכתא.** היא דאמרינן זה קנה את השאר: **דליהו.** למשכון צחצירו של מלוה צעעע מיתת הגר אכל איתיה למשכון צחצירו קני ליה חצירו: **מתני' ופתחו לרה"ר.** וכ"ש אם חפר צרה"ר ופתחו לרשות הרצים. ולא תימנא דוקא חופר צרשתיא דהוה ליה צור דלית ליה צעלים אכל חפר צרה"ר פטור דהא תני סיפא [ג]: **החופר צור צרה"ר ונפל לתוכו כו':** צרה"ר ופתחו לרה"ר. דהוה ליה צור צרה"ר והפקיר רשותו דלא מני למימר מאי צעית צרשתי ונפל דרך פיו לתוכו: **חייב**

כלל הן שמעתתא צור צמח פתחו אלונין דנחשב צבור כאלוהו הוא צמקום שהפתח שם: **ברה"ר ופתחו לרה"ר.** פירש בקובץ והפקיר רשותו וה"ה אם מתחילה סמכיה לרה"ר ולא הולך לפרש בהפקיר רשותו אלא משום דמשמע ליה לישנא דפתחו לרה"ר צמלנע רה"ר כדמוכח בגמרא דקתני צרה"ר ופתחו לרה"ר פטור דמוקי שלל הפקיר לא רשותו ולא צבור ומעיקרא ס"ד כשהפקיר רשותו ולא צבור והיינו משום דמשמע ליה ופתחו לרה"ר צמלנע רה"ר: **ברה"ר ופתחו לרה"ר.** אחר. פ"ה הפקיר רשותו ונראה שפ"ה הבור צמוכה אין נראה שר"ל שפתחו לרה"ר של אדם אחר וצא אותו אדם והפקיר רשותו שלא היה לו לומר אותה צלשון נקבה אלא משמע שרונה לפרש הכל צרשות עמנו ולשון אחר אינו מיוצג לפירושו זה ואין להקשות אמאי אצטרך למתני צרה"ר ופתחו לרה"ר אחר ה"ל למימר החופר צור צרה"ר ותו לא דלגז אחריתי נקט הכי ופירש לנו שהצור והפתח הכל עושה צרשותו ור"י מפרש צרה"ר ופתחו לרה"ר אחר דהיינו שחפר צור צרשות עמנו ופתחו לרשות חצירו ואצטרך דלא תימנא פתחו לרה"ר הוא דחייב דשכיחי רבים (ו) ומוקי אכל צרה"ר דליכא למיחש אלא לנוק יחיד פטור וכה"ג תניא בהנניח (לעיל ג): **גזי המצקע ולפי פי ר"י קשה למה הוא חייב צמקי צעל חצר אם נפל**

שורו לצור כיון שהחופר משלם נזקי החצר: **ת"ר החופר בור ברה"ר ופתחו לרה"ר.** וי"ס שכתוב בהן צרה"ר ופתחו לרה"ר והכי מתייבא בתוספתא (פ"ו) וק"ק דה"ל למימר החופר צור צרה"ר אכל אין להפקיד משום דקאי אהני דמתניתין דאיידי שהצור והפתח צמקום אחר צרשות הרצים: **ע"כ הברייה לא ב"ש.** במלכתין אמרינן מכאן שאין עונשין מן הדין אכל צש"ס שלנו אין סובר כן דכפרישית צריש הנמכת (דף ג. ס.) [עין מוס' לעיל ד' ד"ה ועידן]:

אחר וכסהו וצא אחר וגילהו: **צאה לו.** שאין לו חלק צו אלא שכרהו או שפתחו דהיינו צרשות הרצים שאין הקרקע שלו: **צעל**

הנהגות הב"ח
(א) תוס' ד"ה צרה"ר וכו' דשכיחי רבים ומחזיקי אגל:

גליון הש"ס
תוס' ד"ה ברה"ר וכו' על בעל חצר לטלויה. עין לעיל דף כט ע"א תוספות ד"ה פליגי ודף מה ע"א תוספות ד"ה אגל:

רבינו חננאל
לימא כתנאי, בת ישראל שניסת לגר ונתעברה, חבל בה בחיי הגר נזון דמי ולדות לגר. לאחר מיתת הגר, מני חרדא חייב ונתיב אידין פטור. הא דתניא פטור ודאי חולק על רבה דהא הוא דאמי אחר מיתת הגר ולדות לה לעצמה והכא קתני פטור, לרב חסידא נמי דאמי איתיה לבעל זכי ליה רחמנא הא חבל ליתיה לבעל וקתני חייב החובל. ופירקין לא קשיא הא דקתני פטור פטור מדמי ולדות, והך דקתני חייב בשבח ולדות. ואסיקנא בהאי הא דבעא רב ייבא סבא מרב נחמן המחזיק בשטרותיו של גר, לא איפשיטה. אמר רבא משכנו של ישראל ביד הגר ומת הגר ובא ישראל אחר והחזיק במשכון מוציאין אותו מידו. מאי טעמי, כיון דמת גר פקע שעבודיה. אבל משכנו של גר ביד ישראל ומת הגר ובא ישראל אחר והחזיק בו, זה קנה כנגד מעותיו, והמחזיק בו קנה השאר. והני מילי דליתיה המשכון של גר בבית הנושא בו, אבל אם הוא בביתו קנה לו ביתו. והילכתא דליתיה המשכון, אבל איתיה למשכון בחצר המלוה קנאו, ואע"פ שאינו המלוה בחצרו חצרו המשתמרת קונה לו שלא מדעתו בחצר.

דקסבר חיובא דצור צעל וצננד שיפקיר רשותו: **צרשות היחיד לרשות** היחיד. אף על גב דאין כאן צד רשות הרצים: **חייב.** וצננד אס הפקיר רשותו אותה שפי הבור לתוכה: **גב' ופתחו לרשות הרצים.** כיון שהתקלה צרשות הרצים הוה ליה כמי שחפרו צרה"ר: **והו צור כו'.** לקמיה [ג]. מפרש מאי זהו: **ספס** לא גרסינן: **כ"ע** לא פליגי דמחייב. ור"ע מודה ליה לרבי ישמעאל צבור צרשות עקיבא אלא צהוקא אפקרמיה: **אם על פוסה.** שחפרו אחר וכסהו וצא אחר וגילהו: **צאה לו.** שאין לו חלק צו אלא שכרהו או שפתחו דהיינו צרשות הרצים שאין הקרקע שלו: **צעל**

אחר וכסהו וצא אחר וגילהו: **צאה לו.** שאין לו חלק צו אלא שכרהו או שפתחו דהיינו צרשות הרצים שאין הקרקע שלו: **צעל**

אחר וכסהו וצא אחר וגילהו: **צאה לו.** שאין לו חלק צו אלא שכרהו או שפתחו דהיינו צרשות הרצים שאין הקרקע שלו: **צעל**

אחר וכסהו וצא אחר וגילהו: **צאה לו.** שאין לו חלק צו אלא שכרהו או שפתחו דהיינו צרשות הרצים שאין הקרקע שלו: **צעל**

אחר וכסהו וצא אחר וגילהו: **צאה לו.** שאין לו חלק צו אלא שכרהו או שפתחו דהיינו צרשות הרצים שאין הקרקע שלו: **צעל**

אחר וכסהו וצא אחר וגילהו: **צאה לו.** שאין לו חלק צו אלא שכרהו או שפתחו דהיינו צרשות הרצים שאין הקרקע שלו: **צעל**

אחר וכסהו וצא אחר וגילהו: **צאה לו.** שאין לו חלק צו אלא שכרהו או שפתחו דהיינו צרשות הרצים שאין הקרקע שלו: **צעל**

אחר וכסהו וצא אחר וגילהו: **צאה לו.** שאין לו חלק צו אלא שכרהו או שפתחו דהיינו צרשות הרצים שאין הקרקע שלו: **צעל**

אחר וכסהו וצא אחר וגילהו: **צאה לו.** שאין לו חלק צו אלא שכרהו או שפתחו דהיינו צרשות הרצים שאין הקרקע שלו: **צעל**

אחר וכסהו וצא אחר וגילהו: **צאה לו.** שאין לו חלק צו אלא שכרהו או שפתחו דהיינו צרשות הרצים שאין הקרקע שלו: **צעל**

אחר וכסהו וצא אחר וגילהו: **צאה לו.** שאין לו חלק צו אלא שכרהו או שפתחו דהיינו צרשות הרצים שאין הקרקע שלו: **צעל**

אחר וכסהו וצא אחר וגילהו: **צאה לו.** שאין לו חלק צו אלא שכרהו או שפתחו דהיינו צרשות הרצים שאין הקרקע שלו: **צעל**

אחר וכסהו וצא אחר וגילהו: **צאה לו.** שאין לו חלק צו אלא שכרהו או שפתחו דהיינו צרשות הרצים שאין הקרקע שלו: **צעל**

אחר וכסהו וצא אחר וגילהו: **צאה לו.** שאין לו חלק צו אלא שכרהו או שפתחו דהיינו צרשות הרצים שאין הקרקע שלו: **צעל**

אחר וכסהו וצא אחר וגילהו: **צאה לו.** שאין לו חלק צו אלא שכרהו או שפתחו דהיינו צרשות הרצים שאין הקרקע שלו: **צעל**

אחר וכסהו וצא אחר וגילהו: **צאה לו.** שאין לו חלק צו אלא שכרהו או שפתחו דהיינו צרשות הרצים שאין הקרקע שלו: **צעל**

אחר וכסהו וצא אחר וגילהו: **צאה לו.** שאין לו חלק צו אלא שכרהו או שפתחו דהיינו צרשות הרצים שאין הקרקע שלו: **צעל**

אחר וכסהו וצא אחר וגילהו: **צאה לו.** שאין לו חלק צו אלא שכרהו או שפתחו דהיינו צרשות הרצים שאין הקרקע שלו: **צעל**

אחר וכסהו וצא אחר וגילהו: **צאה לו.** שאין לו חלק צו אלא שכרהו או שפתחו דהיינו צרשות הרצים שאין הקרקע שלו: **צעל**